

Naročnina mesečno 5 kron.
Za inozemstvo se računa naročnina dvojno. - Pismenim vprašanjem znamko za odgovor. — Vse pošiljatve na naslov lista „Sedanjost“.

SEDANJOST

Oglasi: $\frac{1}{2}$ strani K 750.—,
 $\frac{1}{4}$ K 380.—, $\frac{1}{8}$ K 200.—.
Manjši oglasi po 4 K petit-
vrsta. Pri večkratnem oglaševanju popust. Mali oglasi beseda 1 K, debelo tisk. 2 K.

Slovensko ljudstvo!

Izdajalci slovenskega ljudstva so zapečatili grob avtonomne Slovenije na pomenben Vidovdan in poleg groba postavili stražo v obliki „obznan“ in paragrafov. Na Vidovdan, ko je podli izdajnik Branković 1389. l. prodal srbstvo v strašno turško suženjstvo, je uboga raja zaječala in ob spominu na ta dan je vsako leto obnavljala prisego maščevanja v imenu vere in svobode: Za krst častni i slobodu zlatnu! Oligarhija (nasilno vladanje nekaj oseb) je zlorabila ta dan in v blatu podle sebičnosti in nizke pohlepnosti poteptala in oskrunila ščit srbske svobode: spomin na Vidovdan. Naj ne pozabijo nasilneži in izdajalci, da je Vidovdan, dan zasuznjene turške raje, veliki praznik — sužnjev! Na ta dan je legla svoboda v Lazarjev grob! Na ta dan bo katoliško hrvatsko in slovensko ljudstvo prižigalo sveto kadilo Spasitelju človeštva v svojih srcih, na ta dan bodo odmevale naše gore in doline, na ta dan bodo goreli kresovi navdušenja ob vroči molitvi iz polnih užaljenih prs junaškega, nezlomljivega naroda: O večni Bog, Tvoje je maščevanje nad izdajalci, hinavci, neverniki in farizeji, nam pa dodeli moči spremeniti ljudstvu storjeno krivico, da končno zasiže solnce svobode nam in bratom v suženjstvu!

Z nami je Bog, z nami je Večna Resnica in Pravica, z nami je težko preizkušeno slovensko in hrvatsko ljudstvo, z nami so veliki in zaslužni naši voditelji gg. dr. Korošec in dr. Trumbić, z nami so naši zvesti poslanci, naši odločni možje, katere ne preslepi nobeno — zlato tele.

Zato sramota nizkim prodanim dušam, zaničevanje izdajalcem!

Vera v večnega Boga, vera v boljšo bodočnost slovenskega ljudstva, vera v vstajenje naše mile samostalne, nedeljive in enotne avtonomne Slovenije, vera v pravično srbsko-hrvatsko-slovensko Jugoslavijo, vera v dobro in pošteno, vera v pravo in pravico nam bo dala moč, da ne utonemo, da se ne izneverimo in da dočakamo:

Revizijo ustave!

Braćo Srbi!

Postigli ste više, no što ste želeli! Vaša braća Hrvati i Slovenci, umesto da budu uz Vas, došla su protivu svoje volje pod Vašu — čizmu. To svakako u duši svojoj, kojoj nije nepoznato ropstvo, nisto hteli i ne možete hteti. Niste hteli i ne možete hteti, da budu Vaša braća pod Vama i prema tome i protivu Vas! Na Vidovdan, koji Vam je doneo ropstvo, na Vidovdan, kada je hitac iz revolvera pogodio predstavnika najmrskije dinastije jednog podlog režima, na Vidovdan, kada ste strahovali o život svog omiljenog Prestolonaslednika, na Vidovdan ste bacili rukavicu svojoj tobož oslobođenoj braći!

Istina, nije sva krivica do Vas. Kao što ima i kod nas podlih i nesvesnih izdajnika, koji za novac i lepu reč mogu prodati i rođenu majku svoju, ima i kod Vas ljudi cincarskog nesrbskog porekla, koji su zloupotrebili Vaše poverenje i zapalili — umesto bratske ljubavi — strašnu plemensku mržnju između Vas i nas.

Čast i poštovanje onim Vašim narodnim poslanicima, koji nisu saučesnici ovog nedela! Čast i poštovanje našim velikim vođama gg. dr. Korošca i dr. Trumbiću i narodnim poslancima, koji su ostali uz narod protivu nevaljalstva i nasilja uzurpatorskih pojedinaca!

Pomoću izdajnika srpskom (na žalost) oligarhijom natureni ustav naš je narod primio — čutke. Nigde ni trunke oduševljenja ama ni kod onih pojedinaca kojima je već u krvi mrsko i čoveka nedostojno — izmečarstvo.

Opšta je žalost obuhvatila prevareni hrvatski i slovenački narod, koji je na poslednjim izborima dokazao na nedvouman način i aposolutnom svojom ogromnom većinom svoju odlučnu volju, da hoće živeti kao slobodan jedino u autonomnim pokrajinama, u autonomnoj, potpuno ravnopravnoj Sloveniji u okviru pravedne i velike Jugoslavije.

Sve, što je čestito i valjano među Vama, Srbima pomoćće našu kompaktnu snagu u naturenoj nam borbi za

Reviziju Ustava!

M. Obilič: Sutra jeste lep Vidov danak, videćemo na polj Kosovu: ko je vera, ko li je nevera!
Srpska narodna.

Novo Kosovo.

Na Vidovdan so zopet zmagali — Turki. Sicer so to bili na srečo domači Turki s svojim pašom Pašičem na čelu in s pomočjo slovenskih janičarjev. Kmet — srbsko-hrvatsko-slovenski — bo pa plačeval Turkom in janičarjam za njihovo zmago. Glasovi so bili plačani iz žepov davkoplačevalcev. O tem ima belgrajsko „Selo“ zanimiv uvodnik, kjer pravi: „Oni, ki so celemu svetu ubijali v glavo bajko o svojem patriotizmu in o svoji skrbi za ljudstvo. — kar je mogel verjeti le tisti, ki jih ne pozna. — so pripravili narodu novo Kosovo. Niso mu dali svobodo in enakost, temveč ministrsko neodgovornost, policijsko samovoljo, uradniško korupcijo; niso mu dali parlamentarizma in pravega demokratizma, temveč ustavno vzakonjujejo režim in vlado najpokvarjenejših in najnesposobnejših absolutističnih neodgovornih činiteljev in teptanje vsake narodne svobode. Niso mu dali ujedinjenja in bratstva, temveč so izkopali prepad izmed enokrvnih bratov, zasejali med nje sovraštvo in pripravili tla za državljansko vojno... Kmeti so stanje pričakovali, da se bo oziralo na njegove želje in potrebe. Toda našli so se novi Brankoviči v osebah Pašiča in Pribičevica (Pucija in Kukovca — op. ured. „Sed.“), ki so izdali svoj narod in ga prodali Turkom... Naš kmet v Bosni bo zopet ječal pod turškim suženjstvom agov in begov... Iz Hrvatov in Slovencev so napravili sovražnike... Pašič s svoje pokvarjeno večino je z vsiljeno vidovdansko ustavo priredil naši domovini nov kosovski poraz. S to svojo ustavo hočejo naš narod

znova zaslužniti in ga potisniti v bratomorno vojno, v kateri bi zopet padali kmeti sinovi radi samovolje in bolne časti- in denarjahlepnosti posameznikov ter za račun pokvarjenih klik. S to ustavo se kmetje ne bodo tako zlahka sprijaznili, ker je naperjena proti njihovim pravicam in interesom (samostojneži so glasovali za to ustavo; kmetje ne pozabite tega nikdar! — op. ured. „Sed.“). Vsi pravi kmeti so glasovali proti tej ustavi (za slovensko kmetstvo pridejo v poštev poslanci SLS, ki so svoje protiglasove pojačali z odhodom iz parlamenta. — Tudi to naj se ne pozabi! — op. ured. „Sed.“)

Šmihel - stopiški volilci!

Zopet ste pozvani, da si opredelite usodo svojega občinskega gospodarstva in da ohranite avtonomijo vsaj v občini, ko so vam deželno avtonomijo itak samostojneži požrli in zafučkali, ko so prodali vaše koristi belgrajskemu centralizmu za svoj globoki žep. Ne dajte se premotiti od njihovih ljudij in ne verujte njihovim obljubam, ki niso vredne počenega groša, kar že itak veste. Tudi tokrat bodo lažili naokrog, da vas ujemo na limanice. Bodite oprezní in trdni. Kandidatna lista SLS nosi imena poštenih in krščanskih mož, ki so vsi do zadnjega naši odločni pristaši. Vrzite svojo kroglico v drugo skrinjico, skrinjico SLS! — Mnogo naših nasprotnikov se je odcepilo od samostojne stranke in pravijo, da bodo glasovali za mešano listo Kmetijske Zveze.

Mi smo ustregli njihovi želji, da tudi njih protestni glas proti pogubni politiki njihove stranke pride do veljave. Skrinjica Kmetijske zveze je na četrtem mestu! — Vsi odločno naši pristaši bodo kot disciplinirani in dobro organizirani možje glasovali za odločno naše kandidate, za kandidate SLS! Vsi ostali pa bodo glasovali za mešano listo Kmetijske zveze. Volilci imajo torej dovolj prilike uveljaviti svoj glas tudi glede oseb in naziranja, ne da bi s tem morali količjak žrtvovati v čemurkoli in ne da bi pri tem kakorkoli bili prisiljeni glasovati za liste nasprotnikov, katerih pogubno protiljudsko politiko vsi obsojamo. Volilci, na dan volitve vsi do zadnjega na volišče za naši listi SLS in KZ!

Tedenske novice.

„Sedanjust“ je tri v peti izdajalcem domovine in kmetijskega ljudstva. Ovaduhi in sleparji se je izogibajo s senenim vozom. Zato je bilo popolnoma odveč, da tudi „Kmetijski list“ opozarja na ta dejstva. Ugotoviti pa moramo, da je edino doslej storjeno njegovo delo v tem, da je opozoril na dobro stvar — na „Sedanjust“. Pohvale od „Kmetijskega lista“ itak ne pričakujemo ter si to odločno prepovedujemo od ljudij, ki še danes niso oprali razs ebe pečat lažljivosti, ki ga jim je v stvarnem slučaju prilepil naš urednik v „Slovenca“ z dne 3. aprila t. l. radi pisave „K. l.“ z dne 31. marca t. l. Nekoliko tudi po zaslugi našega urednika, ki je svojčas objavil svoj razgovor z voditeljem srbskih kmetov, je danes razkrinkana in poražena stranka, katere glasilce je „K. l.“ Odtod tudi izvira sikanje proti našemu listu. — Prijatelji „Sedanjusti“, širite in priporočajte jo ter prispevajte v tiskovni sklad „Sedanjusti“!

Vedno rastoča moč SLS nazorno in s števili. kami dokazuje socialistična revija „Naši Za-

Zgubljeni sin. LISTEK.

Povest. — Češko napisal V. H. (Dalje.)

„Ali je kaj nade?“ je poizvedovala v skrbeh.

„Vse je v božjih rokah, Marija. Bodi mirna. Prepričan sem, da je Vsemogočni vse dobro ukrenil. V teh težkih dneh sem se z vsem zaupanjem obračal k Njemu in molil.“

„Oh, koliko sem tudi jaz molila kot ljubeča mati, zavedajoč se, da le Bog more na ta ali oni način častno in Bogu dopadljivo rešiti nas in njega težkih muk, skrbi in skušnjav.“ je odgovorila z nežno toplino prepričanja v neskončno božjo milost. Dotlej ni zajokala. Sedaj so se ji pa vdrle obilne solze po uvelih licih. S tem si je olajšala srce.

„Karol, kaj ti res ne občutiš nobene žalosti?“ se je čudila žena.

„Prav nobene. Kamen mi je padel od srca. Sedaj lažje diham. Dotlej mi je bilo kakor bi ves ta čas ležala cela skala na meni. Sedaj sem zopet prost.“

Žena je razumela.

„Prinesel sem Jaroslavovo obleko.“

„Oh, daj mi jo, daj mi jo!“

„Počakaj!“ je dejal mož. „Ko gre za tako važno stvar kot je dvoboj, borilci si prej uredijo svoje zadeve. Moralo bi biti zelo čudno, ko bi v obleki ne našel kakšna pisma. Bodi močna! Taka pisma se pišejo za slučaj smrti.“

„Ne boj se! Pokaži!“

V obleki sta bila dva pisma: eden starišem, drugi pa profesoru Drubkn.

„Ali ju naj odprem?“ je vprašala Belikova in roke ste se ji tresli.

„Počakajva. Morda bo mogoče govoriti z Jaroslavom.“ je dejal mož. „Za sedaj ju shrani! Meni je šlo za to, da ne pride pisanje v nepoklicane roke.“

Drugi dan se je ranjenec začel počasi zavedati in končno je izrazil željo govoriti s svojimi roditelji. Zdravniki so mu dovolili, da si so vedeli, da je preveliko živčno razburjenje škodljivo; sicer so pa itak zgubili vsako nado.

Svidenje je bilo uprav ganljivo.

„Odpustite mi.“ — je šepetal sin.

Oče in mati sta držala roki bolnika, jih namakala s solzami in poljubljala njegovo blede čelo.

„Pisma“, je zašepetal sin komaj slišno.

Oče in mati sta pokimala.

„Kaj, naj storiva s temi pismi?“ sta vprašala.

Odpreti, prečitati — kakor hočete“, zatrepetali ste ustnici umirajočega.

„Ne govori! Midva ostaneva pri tebi“, so ga opominjali stariši z glasom, polnim nežnosti in ljubezni.

Med tem je prišel duhovnik z Najsvejšim. Ranjenec je prejel Krista z ganljivo pobožnostjo. Duhovnik mu je podelil tudi postedne olje. Ko je vse bilo končano in je sin s solzami v očeh in z ganljivim pogledom najgorenejše prošnje za odpustanje poljubljaval roke svojih starišev, je bolnik zopet padel v nezavest, iz katere se ni probudil — nikdar več. Stariši so mu zatisnili oči. Roditelja sta se lečla od mrliške postelje z nekakšnim olajšanjem v srcu.

(Konec prih.)

piski". Dočim je pri državnozaorskih volitvah SLS dobila le 37 odstotkov, je pri občinskih volitvah za SLS glasovalo 61 odstotkov vseh volilcev. Dobila je 7654 občinskih odbornikov in 63 odstotkov občin v Sloveniji, kjer ima več kot nadpolovično večino. Napredek v novomeškem okraju izkazuje 12 odstotkov. Nasprotniki so skoraj povsod nazadovali. H koncu čitamo v „Naših Zapiskih“: „Kaj nas torej uči te volitve: Dvojno, prvič to, da je ogromna večina našega naroda proti današnjemu centralističnemu režimu in proti dosedanjim vladnim metodam ter za avtonomistično ureditev naše države, zgrajene na principu ljudske samouprave; drugič pa to, da po svoji današnji strukturi ni zmožna nobena stranka resno konkurirati s SLS.“ — Temu nimamo ničesar pristaviti.

Usodna številka 13. V konstituenti, ki jo sestavlja 13 klubov, je bila iz 13 delov obstajala 13. ustava sprejeta s 13 glasovi večine ter podprta s 13 točkami „obznane“.

V prihodnjih številkah „Sedanjosti“ bomo v razumljivi obliki tolmačili posamezne točke srbskega vojnega zakona in sicer koliko časa mora kdo služiti pri vojaki in kdo more biti oproščen. To bo posebno našim novim narodnikom dobrodošlo.

Opozorjamo vse naše cenj. naročnike, naj pravočasno pošiljajo naročnino in če je le mogoče — za več mesecev skupaj, da se prihranijo stroški za položnice in delo pri vpisovanju. Priporočajte in širite svoj list „Sedanjost“ in prispevajte v njen tiskovni sklad!

Torej tako daleč smo. Za župana mestne občine je bil z 27 glasovi večine izvoljen gosp. Anton Pesek. Vlada, po prizadevanju policajdemokratov in njihovega eksponenta Kukovec, noče predložiti to izvolitev v najvišje potrjevanje. Nasilje je že preblag izraz za obsodbo takega postopanja.

Podla sredstva. Pod tem naslovom in v poročilu iz parlamenta pravi „Selo“, da je med govorom poslanca Laziča — „jeden špijunski tip Slovenac Majcen doviknuo, da je i Moskovljevič sedeo“. Dasi je predsednik zbornice ugotovil, da so vsi poslanci stoji sprejeli prestolonaslednika, „so radikali in demokrati ploskali tej denuncijantski kleveti divjaka — Majcena“. — No, to je pa tudi za Majcena malo preveč.

Poslanec-centralist — tepen. Kakor poroča centralistična „Nova doba“, so kmetski poslanci srbskega zemljeradniškega kluba Stankovič, Balaban in Popovič v gostilni vprašali svojega tovariša poslanca Divljana, če bo glasoval za protiljudsko ustavo. Ko je on to potrdil, so ga njegovi tovariši pošteno oklofotali. — Sicer nismo za take vrste političnega razračunavanja, ker je tak način človeka nedostojen. Pričakujemo pa z vso gotovostjo, da bodo volilci pokazali svoje zaničevanje izdajalcem državnih, ljudskih in kmetijskih koristi s tem, da jim pokažejo vrata in hrbet. Tudi te dni pravijo, da je lazil centralistični minister Pucelj s svojo gardo po Novem mestu in v okolici, toda nikjer se ni upal pokazati med poštene ljudi. Ko so izvršili kupčijo in prodali slovenskega kmeta, pa pobujeno gledajo v tla.

Železniške nesreče. Sluga novomeške občine, Majer, je vračajoč se v nedeljo zvečer iz proslave 50letnice gasilnega društva v Metliki — tako nesrečno padel z vlaka v Kandiji, da so mu kolesa zmččkala nogo nad kolonom, katero so mu v bolnišnici odrezali. Njegovo stanje je še vedno opasno. — Tudi neki deklici je te dni na novomeški postaji vlak

odtrgal k sreči le nekaj prstov na roki. — Nikdar ni dovolj svarila občinstvu, naj pazi, ko se nahaja na železniškem tiru.

Vsaka gospodinja se poslužuje vedno le Kolinske cikoriije, ki je domača in res izvrstna.

Dopisi.

Pisma gorenjskega Toneta. Dovolite mi zopet malo prostora g. urednik v Vašem cenj. listu, da na ta način malo pokramljam s svojimi nekdanjimi znanci, vrlimi Dolenjci.

No, kaj pa Ti, Žani Hočevnar iz prijaznega Dobrega polja? Čemu se Ti nič ne oglasiš? — na delo za dobro stvar, ne smeš biti duševni lenih. — Še pred svetovno vojno sem usadil za hišo lipo, da se kdaj ob nedeljah odpočijem pod njeno senco s svojimi prijatelji s Flajšmanovim očetom in Pozničevim Andrejčtom. Tudi to nedeljo, 26. junija, smo sedeli pod njo in se pogovarjali. Andrejče je pravil: „Mislil sem, da se bodo ljudje v tej hudi vojni poboljšali, pa se v splošnem niso nič (še celo poslabšali so se — op. ured.). Ko berem „Slovenca“, naletim v njem v sleherni številki na same sleparije, tatvine in druge hudobije. Veliko ljudi poznam, ki so bili poprej dobri, sedaj pa niso ze nobeno pametno stvar. V kolikor bolj se širi verska mlačnost v toliko bolj se množi hudobija. Pa jaz pravim: Bog je še vedno tisti, kakor je bil!“

Flajšmanov oče pa odvrnejo: „Res je to, draga moja prijateljca. Pa vesta, katoliška načela zametavajo, to nam bodi v tolažbo, tiste vrste ljudje, ki so že zašli s poštenega pota. — Nehote mi pride na misel neki dogodek, ki se je prigodil pred kakimi 50 leti na „stari pošti“. Takrat so imeli še doli gostilno, v katero so radi zahajali tudi gospodje z brdskega sodišča. Tako so bili tudi neko „kvaterno sredo“ pred Božičem tam. Prav dobro so se zabavali in jedli — ne ribe in žabe — prasičjo pečenko! Pri drugi mizi pa so sedeli moj oče in kaj težko gledali te neverneže, ker so se poleg tega še norčevali iz posta. Slnčaj pa je nanesel, da je prišel v hišo tudi Podlipčev Jozel; tisti, ki je bil v „šolah“ in se mu je vsled preobilnega učenja malo um omračil. Pa, dasi ni bil vedno jasnih misli, je včasih tudi kakšno pametno povedal.

„Na zdravje, Jozel! Pojdi, prisedi k nam, boš pil!“

„Bog plačaj vam že naprej!“

„E, veš kaj, Šifler, naročimo mu še pečenko!“

„Hvala lepa, gospodje, danes je velik post ne bodem jedel!“

„Imej pamet, post je samo za kmete, ne pa za nas!“

„Motite se gospodje, post je za vse!“

„Beži, beži, mi smo gospodje, ko pride

tisti hudič k nam, mu pokažemo pisanje: mi smo cesarski ljudje, ne pa kmetje!“

„Tukaj se pa motite, veste Bog je za vse Bog — po vas pa, če se ne poboljšate, pa pride tak hudič, ki ne bo znal ne brat, ne pisat, pa bo rekel: nepoznam vašega pisanja — tako je in nič drugače!“

Te gospode širokoustneže je to tako zadelo v živo, da so se kmalu zmuznili eden za drugim, videli so namreč, da so se jim kmetje posmehovali.“

Andrejče pa je pripomnil: „Tudi naši verižniki mislijo dandanes, da bodo še Boga osleparili, pa ga ne bodo — že sedaj jih obsojajo pošteni ljudje in se jih izogibajo. — Bog se jim bo tudi izognil.“

A. Stražar iz Prapreč pri Domžalah.

Iz Žužemberka. Tukaj smo se prav razveselili pojave novega dolenjskega lista. Seveda ne vsi; liberalci in samostojneži posebno pa notar Carli in trgovec Hotko, kar pihata od jeze na „Sedanjost“ in izprašujeta kmete, če so naročeni nanjo. S tem pa naše ljudi opozore na naš list, da si ga naroče, pa naj se vsi liberalci in njihovi samostojni petelini na glavo postavijo. — Jaz sem že večkrat premišljeval, zakaj bi ne prišel v naš trg kakšen odvetnik naše stranke. V začetku bi morda šlo bolj težko, pa bi se že navadili ljudje nanj. Za ta slučaj bi se ga moglo podpreti n. pr. s brezplačnim stanovanjem in z drugimi ugodnostmi. Potlej bi pa bilo konec Carlijevega paševanja in bi kmalu pobral šila in kopita. Tudi Hotkovi trgovini se ljudje lahko izognejo, to pa tem lažje, ker itak ne more trpeti „klerikalcev“ in zmerja „Sedanjost“ z „umazano cunjjo“ in sličnimi psovskami. Pa mu bo že prešlo. Prihodnjič kaj več. Bog živi!

Iz Prečne. Pretečeni teden je tukaj pri kopanju utonil 25 letni delavec Franc Požun, rodom iz Štajerske. Trupla še niso našli.

Iz Št. Jerneja. Na praznik sv. Petra in Pavla smo imeli pri nas kot po navadi konjsko dirko. Strankarska zagrizenost in nestrpnost naših nasprotnikov je itak občeznana. Toda takrat so se pokazali še posebno besni. V odboru so najhujši liberalno-samostojneški razgrajachi, kakor n. pr. nadučitelj Brule in Strojina. Strojina se je kar penil od jeze, ko so tudi šentjernejski gospod kaplan priglasili svojo udeležbo pri dirki. Liberalci so vedeli, da bodo gospod kaplan s svojim konjem imeli največ uspeha. Zato je odbor po prizadevanju Strojine sklenil, da gospodu kaplanu udeležbo pri dirki prepove. Gospod kaplan pa se niso hoteli ostrašiti in so se zopet priglasili. Na prigovarjanje nekaterih zmernejših naših nasprotnikov je odbor končno privolil. Toda Strojini in Bruleu se je zopet posrečilo prepovedati. Vendar ni več

pomagalo. Ker torej na ta način ni šlo, so pa drugače nagajali. Ko so prvič zdržali konji, se je takoj opazilo, da bo konj gosp. kaplana prvi. Zato so ustavili dirko in začeli znova. Tokrat je nastopil odbor za dirko z novo zvijačo. Vsi liberalni in samostojneški dirkači so bili opozorjeni, da velja za odhod šele drugo zvonjenje. O tem gospod kaplan niso ničesar vedeli. Ko je zvon prvič zazvonil, kaplanov konj se je spustil v dir, drugi so pa držali svoje konje na odhodni točki. Ko je že bil konj gosp. kaplana dvakrat naokoli, so šele gosp. kaplana opozorili, da je šele drugo zvonjenje veljavno. S tem so hoteli doseči, da se kaplanov konj čimbolj utruji. Končno so se dirkači razporedili. Gospodu kaplanu se je namenoma odkazalo najslabše mesto, namreč zunanje, ki ima v krogu mnogo daljšo pot kot notranje. Toda kljub vsemu temu šikaniranju in nagajanju gosp. kaplan so dobili III. nagrado. — Že iz tega tipičnega slučaja se jasno vidi kako samostojneži in liberalci pristransko postopajo napram vsem onim, ki ne trobijo v njihov rog. Liberalci je povsod enak, pa naj ima še tako veliko pasjo znamko samostojnežev okrog vratu.

Gospodarstvo.

Bodimo oprezni! Časopisi zadnjih dni so nam pokazali slučaj, kako se je „furtimaška“ liberalna stranka v Ljubljani polastila premoženja in društva „Kazina“. Ta slučaj nas opominja, da moramo biti pripravljeni še na druge slučaje te vrste. — Večkrat smo brali v listih, da je deželna vlada v Ljubljani razpustila komisijo, postavljeno za upravo premoženja bivše vojvodine Kranjske in je vzela to upravo sama v svoje roke. Delovanje prejšnje komisije je stalo pod nadzorstvom deželne vlade. Vladne uprave pa ne more nihče nadzirati, ker sedijo sami liberalci v deželni vladi. Kakor nam poročajo, se že pridno raznašajo mobilja iz deželnega dvorca na razne kraje brez kontrole, in javnost bo izvedela o teh nakanah, ko bo že vse pospravljeno. — Prav tako lahko prinese Uradni list objavo, da je vojno ministrstvo prevzelo vojašnico, ministrstvo za prosveto gledališče in muzej,

naučno ministrstvo deželni dvorec za univerzo, ministrstvo za narodno zdravje pa bolnice — kot povračilo za dosedanje izdatke od države za deželo Kranjsko, — dasi je znano, da izkazuje državni proračun velik prebitok dohodkov za Slovenijo — „Završnica“ in druga posestva bodo krili dolgove dežele. — Tukaj nastopa veliko pravno vprašanje: Kdo ima pravico disponirati s premoženjem dežele Kranjske — oziroma Štajerske? Po naši sodbi je ta komisija legalni zastopnik deželnega odbora in kot taka, pravna oseba ki se ne more razgnati, brez legalne rešitve tega vprašanja.

S temi vrsticami hočemo vzbuditi pozornost ljudstva na ta dejstva, naj se vsakdo vpraša, ali se morejo te reči obravnavati brez nas? Od naših poslancev pa pričakujemo, da bodo temu vprašanju posvetili vso svojo pozornost. Ali ni morda potrebno, da se vrnejo v Belgrad in tam nastopijo z vso odločnostjo za premoženje in pravice naših dežel.

Osat in gartrože.

VI. Sirota — dočim so še izza časa mestne aprovizacije ljudje stradali in celo lakote umirali — ona je ječala — pod ključem. Takrat je bila še lepa, rahla in zarumenela. Niti zob časa je ni mogel ozobati. Le pisarniški predali so ji tekom časa vzeli vso njeno prejšnjo svežost in lepoto. Nedavno pa so revico vendar rešili — nezvestno, plesnivo, skornato suho, razpokano in preperelo. Ker ni imela jetniške številke, se seveda ni moglo točno dognati uradnih podatkov o njej. Gg. Uskoviča nameravajo njuni volileci naprositi, da na podlagi centralistične ustave vsaj v tem zadovoljita nžaljeno pravico in radovedne njune vollee s zaupnim vprašanjem na rožnatega moža, kdo je obsodil na toliko letno ječo ubogo, nedolžno — potico.

Ječar, res težka je naloga tvoja,
celo potica danes te obsoja.

Ameriški novičar.

Raznoterosti. Dne 3. junija se je utrgal oblak in povodenj je zalila mesto

Pueblo Colo. O tej nesreči poroča v „A. Sl.“ ondodni župnik Rev. p. Zupan in pravi, da je uničenih 75 slovenskih hiš, vendar ob življenje ni prišel noben Jugoslovian, dasi je bilo več kot 100 smrtnih slučajev. Škoda znaša več sto milijonov dolarjev in predsednik Harding pozivlja vse državljane, naj prispevajo za Rdeči križ v pomoč prizadetim. — Ljudsko štetje izkazuje po uradnih podatkih, da je bilo 1. jan. t. l. v Zdr. državah 173.063 ljudi, rojenih v Jugoslaviji. „Am. Sl.“ trdi, da je to število očitno netočno, ker je štetje l. 1910. izkazalo 312.685. pripadajočih narodnostim, ki so sedaj pod Jugoslavijo. Največ Jugoslovianov je v Pennsilvaniji (36.723) v Ohio (30.386), v Illinoisu (19.156), v New Yorku (11.376) in v Minnesoti (10.685).

V domovino so se vrnili. Alojzij Kodrič iz Carson Lake Min. v Loški potok.

Poročeni. — V Lovrainu O. Josip Škrjanec z Rozo Samec. — Leopold Skapin z Antonijo Debeve.

Umrli so. V Jolietu Franc Meglen iz Podcerkve na Kranjskem. — V Elj. Min. Niko Željko iz Gribelj pri Črnomlju. — V Chisholmu Minn. Mat. Knavs. — V Bridgeportu O. je 26. maja izvršil samomor Franc Berus iz Prečne pri Novem mestu. Zapušča vdovo s 14 otroci. — V Clevelandu Janez Čoš iz Brezar pri Višnji gori. — Istotam je ob ženitovanju Janeza Per in Antona Oreška v hiši Martina Roglja ustrelil Anton Strgar z revolverjem Janeza Birka.

Koliko je vreden denar? 26. junija

ameriški dolar . . .	K 146.50
francoski frank . . .	11.80
nemška marka . . .	2.04
rumunski lei . . .	2.23
laška lira . . .	7.30
čehoslovaška krona . . .	2.95
avstrijska krona . . .	— 22

Tendenca nesigurna!

Razširjajte
v svojih krogih
„Sedanjust“

Gospodarska Zveza

centrala za skupni nakup v Ljubljani

Podružnica v Novem mestu

ima v zalogi vse špecerijsko in kolonialno blago, izvrstno domačo svinjsko mast, razna umetna gnojila, žveplo za trte, galico, cement, lahki bencin itd.

Dospel je tudi

superfosfat (umetno gnojilo za ajdo).

Tiskarna — Knjigarna
Knjigoveznica

J. Krajec nasl.

Novo mesto
se priporoča.

Pes, čuvaj je naprodaj v Novem mestu št. 251.

Hiša naprodaj blizu frančiškanske cerkve in glavnega trga, obstoječa iz treh sob in vrta. — Izve se pri lastnici v Novem mestu 58.

Rotle za kuho prašičem in brzo-perilnike „Alfa“ brez vzdavanja v vseh velikostih

ima v zalogi A. Potočar, Verh. Mirna peč.